

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eutelsat SA

Strona przeciwna: Autorité de régulation des communications électroniques et des postes, Inmarsat Ventures SE, dawniej Inmarsat Ventures Ltd

przy udziale: Viasat Inc., Viasat UK Ltd

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 2 lit. a) i b) decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) w związku z art. 8 ust. 1 i 3 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że system satelitarnej komunikacji ruchomej nie powinien opierać się głównie, w zakresie przepustowości, na komponencie satelitarnym tego systemu i że uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej mogą być zainstalowane w taki sposób, że będą obejmowały zasięgiem całe terytorium Unii Europejskiej, ze względu na to, że ten komponent satelitarny nie pozwala na zapewnienie łączności w żadnym punkcie tego terytorium z „wymaganą jakością” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) wspomnianej decyzji, rozumianą jako poziom jakości niezbędny do świadczenia usługi oferowanej przez operatora, pod warunkiem że nie zostanie zakłócona konkurencja i że rzeczony komponent satelitarny jest rzeczywiście i konkretnie użyteczny w tym znaczeniu, że taki komponent musi być niezbędny do funkcjonowania systemu satelitarnej komunikacji ruchomej, z zastrzeżeniem samodzielnego funkcjonowania uzupełniających elementów naziemnych w razie awarii elementu satelitarnego, które nie może przekroczyć 18 miesięcy.
- 2) Pojęcie „stacji ruchomej ziemskiej” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) decyzji nr 626/2008 należy interpretować w ten sposób, że do objęcia zakresem tego pojęcia nie jest wymagane, aby taka stacja mogła być w stanie komunikować się, bez odrębnego sprzętu, zarówno z uzupełniającym elementem naziemnym, jak i z satelitą.
- 3) Artykuł 8 ust. 1 decyzji nr 626/2008 w związku z art. 7 ust. 1 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy okaże się, iż operator wybrany zgodnie z tytułem II wspomnianej decyzji oraz upoważniony do korzystania z widma radiowego na podstawie jej art. 7 nie dostarczał usług satelitarnej komunikacji ruchomej za pomocą systemu satelitarnej komunikacji ruchomej w dniu określonym jako docelowy w art. 4 ust. 1 lit c) ppkt (ii) decyzji nr 626/2008, właściwe organy państw członkowskich nie są uprawnione do odmówienia wydania temu operatorowi zezwoleń koniecznych do zapewnienia uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na tej podstawie, że wspomniany operator nie dochował zobowiązania podjętego we wniosku.

(¹) Dz.U. C 295 z 2.9.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz – Austria) – SK Telecom Co. Ltd. / Finanzamt Graz-Stadt

(Sprawa C-593/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Określenie miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych – Roaming obywateli państw trzecich w sieciach łączności komórkowej w Unii Europejskiej – Artykuł 59a akapit pierwszy lit. b) – Możliwość przenoszenia przez państwa członkowskie miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych na ich terytorium]

(2021/C 217/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SK Telecom Co. Ltd.

Druga strona postępowania: Finanzamt Graz-Stadt

Sentencja

Artykuł 59a akapit pierwszy lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej od dnia 1 stycznia 2010 r. dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że usługi roamingu świadczone przez operatora telefonii komórkowej, mającego siedzibę w państwie trzecim, na rzecz jego klientów, którzy mają również siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w tym państwie trzecim, co pozwala im na korzystanie z krajowej sieci łączności komórkowej w państwie członkowskim, w którym przebywają oni tymczasowo, należy uznać za będące przedmiotem „faktycznego użytkowania lub wykorzystania” na terytorium tego państwa członkowskiego w rozumieniu tego przepisu, tak że owo państwo członkowskie może uznać miejsce świadczenia tych usług roamingu za znajdujące się na jego terytorium, jeżeli, bez względu na traktowanie pod względem podatkowym, jakiemu podlegają te usługi na podstawie krajowego prawa podatkowego rzeczono państwa trzeciego, skorzystanie z takiego uprawnienia skutkuje uniknięciem nieopodatkowania tych usług w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. – Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o., Petruzalek kft / Komisja Europejska

(Sprawa C-694/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek opakowań spożywczych do sprzedaży detalicznej – Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia – Warunki przyznania zwolnienia – Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. – Wartość sprzedaży – Górna granica grzywiny – Czas trwania postępowania administracyjnego – Rozsądny termin – Zdolność płatnicza]

(2021/C 217/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszące odwołanie: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o., Petruzalek kft (przedstawiciel: F. Moretti, avvocatessa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Rossi, T. Vecchi, następnie P. Rossi, G. Conte i C. Sjödin, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o. et Petruzalek kft pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2019.